

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/21/2013
Identifikačné číslo spisu:	9008201206
Dátum vydania rozhodnutia:	12.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9008201206.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: EUREA, občianske združenie, so sídlom Tupého 25/A, Bratislava, zastúpený: Mgr. Vladimír Šárnik, advokát so sídlom Národného oslobodenia 25, Bernolákovo, proti žalovanému: Ministerstvo financií Slovenskej republiky, so sídlom Štefanovičova 5, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/019754/2008-243 zo dňa 04.08.2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/139/08-65 zo dňa 03.10.2012 vo výroku o trovách konania, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/139/08-65 zo dňa 03.10.2012 v napadnutom výroku o trovách konania p o t v r d z u j e.
Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného č. MF/019754/2008-243 zo dňa 04.08.2008, ako aj rozhodnutie Správy finančnej kontroly Bratislava č. I/207/37/2008 zo dňa 06.05.2008 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 359,71 eur na účet právneho zástupcu žalobcu do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd nepriznal žalobcovi náhradu trov konania za procesné podanie jeho právneho zástupcu zo dňa 22.09.2008 (reakcia na výzvu súdu, či žiada vec prejednať na pojednávaní) a zo dňa 14.09.2011 (podanie týkajúce sa oslobodenia od povinnosti platiť súdne poplatky) s odôvodnením, že tieto podania žalobcu sa netýkali veci samej.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie vo výroku o trovách konania. Namietal, že podľa § 151 ods. 5 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 O.s.p. má súd pri určovaní trov konania postupovať podľa advokátskej tarify určenej vyhláškou č. 655/2004 Z.z. Advokátska tarifa nie je založená na taxatívnom, ale na demonštratívnom výpočte úkonov právnej služby, ako je zrejmé z § 14 ods. 8 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., pričom za úkony právnej služby, na ktoré je nárok na odmenu, sa považujú aj úkony, ktoré nie sú úkonmi vo veci samej, ako je to úplne zjavné z ust. § 14 ods. 3 a 5 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Žalobca žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok vo výroku o trovách

konania tak, že mu prizná náhradu trov prvostupňového konania v uplatnenej výške.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti o trovách konania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Najvyšší súd z obsahu súdneho spisu zistil, že krajský súd nepriznal žalobcovi na náhradu odmenu za dva úkony právnej služby, ktoré si uplatnil v podaní zo dňa 04.10.2012, a to oznámenie o osobnom oslobodení od súdnych poplatkov zo dňa 14.09.2011 a žiadosť o odročenie pojednávania zo dňa 22.09.2011.

Vyhláška č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov umožňuje za úkony, ktoré nie sú výslovne v nej uvedené, priznať odmenu ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie. Musí však ísť o podania obsahovo a kvalitatívne porovnateľné s úkonmi vymedzenými vo vyhláške. Oznámenie o osobnom oslobodení od súdnych poplatkov a žiadosť o odročenie pojednávania majú charakter informatívneho oznámenia žalobcu k procesným úkonom súdu. Povahou z dôvodu ich obsahu a nenáročnosti na prípravu nie je možné ich priradiť k žiadnym úkonom uvedeným vo vyhláške. Súd v tomto prípade nezistil takú náročnosť a intenzitu úkonu, aby ich analogicky mohol prirovnať aspoň k 1-inovému úkonu, ktorým je napr. „za zastúpenie na ich pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci patrí odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny“. Pritom ide o typ úkonu mimo kancelárie advokáta. Pričom ani žalobca ich v podaní, ktorým si vyčíslil trovy konania a ani v odvolaní ich neprirovnal k žiadnemu z úkonov podľa vyhlášky, ani netvrdil typ úkonu, ktorý by bolo možné použiť ako referenčný. Neposkytol tak súdu právnu argumentáciu, ktorú by senát preskúmal a zvážil. Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd rozhodnutie krajského súdu vo výroku o trovách konania podľa § 219 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže v odvolacom konaní nemal úspech.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.